

Saskia ontmoet
Humberto Tan

Humberto:
**‘Heb jij je
superman al
gevonden?’**

Saskia:
**‘Zullen we
het daar
maar
niet over
hebben?’**

Ze leven beiden een leven in de schijnwerpers en hebben daar beiden aan moeten wennen. En zo zijn er wel meer overeenkomsten tussen Saskia Noort en Humberto Tan. Een gesprek over succes, afkomst en het gezinsleven.

De eerste ontmoeting

Saskia: “Humberto en ik hebben elkaar zes jaar geleden voor het eerst ontmoet bij het tv-programma *Villa Felderhof*. We hadden direct een klik. Het werd elke avond heel laat, we hebben uren gedanst.”

Humberto: “Saskia kan de boogie! Had ik helemaal niet verwacht. Je had een bepaalde vrijheid in je lijf en kende geen schaamte, leuk! Je boeken kende ik niet, maar ik had een beeld van je en dat bleek te kloppen. Gedistingeerd, mooi, slim, prettig in de omgang. Ik voel me altijd relaxed bij mensen die ontspannen zijn. We hebben fijne gesprekken gevoerd.”

Saskia: “Nou, zo ontspannen was ik niet. Ik was zó blij met die trip. Marcel en ik waren net uit elkaar, ik was niet op mijn allerbest. Dat weekend heeft me enorm veel plezier en lol gebracht. En bij jou kon ik mijn verhaal een beetje kwijt.”

Humberto: “Je was heel open, dat sprak me aan.”

Saskia: “Ik had jou voor *Villa Felderhof* voorbij zien komen in sportprogramma’s, als mijn ex of zoon keek. En ik wist van je kledinglijn. Ik had niet het gevoel dat jij me helemaal wilde uithoren, daardoor praatte ik makkelijker. Toen me werd gevraagd dit interview samen met een man te doen, dacht ik meteen aan jou. Jij bent

een goede luisteraar en bescheiden. En je kunt oprecht lol hebben, het is niet nep.”

Humberto: “Als ik lol heb, heb ik lol.”

(Misgund) succes

Saskia: “Bij Humberto heb ik ook een gevoel van herkenning. Toen jij met *RTL Late Night* begon, zat iedereen tegen je aan te zeiken. ‘Hij is te licht, dat wordt niks.’ En dan wordt het een succes, maar blijft de echte erkenning achter. Dat heb ik ook gehad met mijn boeken. Dat je dat van je af kunt laten glijden en je eigen pad blijft bewandelen, vind ik bewonderenswaardig.”

Humberto: “Ik moet bij jou altijd denken aan J.K. Rowling, de schrijfster van *Harry Potter*. Die begon ook vanuit een andere baan. Uitgevers haalden hun schouders op. En toen werd het wereldwijd een megasucces. Zo ging het ook bij jou. Mooi!”

Saskia: “Nederlandse thrillers deden niets. Mijn uitgever dacht dus niet: dit gaat hem worden. Mijn eerste boek was niet vanwege hun marketing een succes, dat verkocht goed via mond-tot-mondreclame. Wat deed die kritiek eigenlijk met je?”

Humberto: “Ik ben altijd gevoelig geweest voor argumenten. En die waren er nauwelijks. Het was vaak een kwestie van smaak. En smaak kan verschillen.”

Saskia: “Precies, daar kun je geen oordeel op baseren. Gelukkig ben ik tegenwoordig niet meer zo snel onder de indruk van kritiek. Tien jaar geleden zijn er wat stemmen op mijn werk geplakt, die nog worden gebruikt. Terwijl ik acht boeken verder ben! En ouder en anders kijk. Maar op de één of andere manier ben ik ook dankbaar voor die kritiek. Ik heb er namelijk ontzettend veel van geleerd. Over mensen, over mezelf. Ik doe er altijd wat mee. Als het

Saskia:
‘Gelukkig ben ik tegenwoordig niet meer zo snel onder de indruk van kritiek’

Humberto:
‘Ik heb altijd gedaan wat ik leuk vind. Als het dan slaagt, is het nóg lekkerder’

over mijn taalgebruik gaat of zo, vind ik kritiek ook niet erg. Ik vind het pas erg als het gaat over: vrouw, blond, dom, oppervlakkig. Dat ben ik gewoon niet. Maar ik heb geleerd dat naast me neer te leggen. Ik durf nu te zeggen: ‘Nee, ik schrijf geen literatuur, geef het maar geen naam.’ Dat ik me niet heb laten weerhouden in mijn werk vind ik een hele prestatie.”

Humberto: “Voor mij is het erg belangrijk of ik bevrediging uit mijn werk haal – los van alle kritiek of waardering. Zo lang het antwoord ‘ja’ is, kan het me niets schelen. Ik heb altijd gedaan wat ik leuk vind. Als het dan slaagt, is het nóg lekkerder.”

De schijnwerpers

Saskia: “Wat ik – zeker in het begin – erg moeilijk heb gevonden, is dat mensen zich opeens bezig gingen houden met mijn persoon, met wat er in mijn hoofd leefde. Ik heb me moeten leren openstellen in de media over mezelf. Misschien kwam de omslag met *Villa Felderhof*. Ik was het zat dingen niet te kunnen zeggen. Ik heb geen geheimen; waarom zou ik het niet vertellen? Mijn lezers en fans willen weten hoe het met me gaat en wat ik doe.”

Humberto: “Ik heb ook moeten leren om over mezelf te praten. Televisie is een-dimensionaal; ik heb ook een andere kant. In het intro van mijn nieuwe boek (*Rondom Tan Vrouwen*, red.) schrijf ik een brief aan mijn overleden moeder; dan ben ik heel open.”

Saskia: “Ik vind het gek dat er vaak een clichébeeld op me wordt geprojecteerd. Bladen fotograferen me graag in een mantelpakje of iets dergelijks, met hakjes eronder. Ik ben helemaal niet iemand van de mantelpakjes en hakjes”

Humberto: “Jij hebt meer iets stoers. Maar het komt omdat je een klassiek gezicht hebt en een gedistingeerde uitstraling. Ik ben ook klassiek, niet *superfashion*.”

Saskia: “Je bent echt een heer.”

Humberto: “Dat probeer ik te zijn. Maar ik ben ook Bijlmer, dat is waar ik ben opgegroeid. Lichaamstaal is daar extreem, daaruit laat je respect blijken of niet. Als je op het verkeerde moment het verkeerde vraagt, ben je brutaal. Of als je te lang naar iemand kijkt. Zonder die jeugd had ik hier niet gezeten.”

Saskia: “Mijn dochter is, in tegenstelling tot mij, gek op alles wat te maken heeft met rode lopers en premières. Ik krijg veel uitnodigingen en als ik die wegleg, roept zij: ‘Maar daar wil ik heen!’ Dan gaan we maar. Zij loopt op zo’n rode loper recht op de camera’s af. Ik denk: gelukkig, ze zijn nu met Jeroen van der Boom bezig, kan ik snel naar binnen sneaken. Julia zegt dan: ‘Even wachten, we gaan met ze praten.’ Ze danst en ze zingt, het is echt een podiumdier. Dat extraverte heeft ze niet van mij. En ook niet van haar vader.”

Gezinsleven

Saskia: “In de kerstvakantie ben ik met de kinderen naar Zuid-Afrika geweest. Even ver weg van alles. Begin november verscheen mijn roman *Debet* en ik had sindsdien doordeweeks alleen maar promotie gedaan en in de weekenden in het land gesigneerd. Hartstikke leuk, maar zes weken achter elkaar is best veel. Ik had mijn kinderen beloofd er helemaal voor hen te zullen zijn en er vol – en niet te zuinig! – voor te gaan, want ook tijdens het schrijfproces was ik er niet altijd voor ze. Ik wilde geen stad, alleen natuur. En geen wifi. Dat is wennen, hoor. Ik ben tien dagen niet online geweest. Het eerste hotel waarin we weer wifi hadden, zaten we in de hotelkamer alle drie alleen maar op onze telefoons. Dat is ook niet normaal.”

Humberto: “Ik herken dat zo, haha.”

Saskia: “Mathieu is al uit huis. Het was zo fijn om weer even helemaal contact te hebben. Op zo’n safari maak je zo veel mee. Je praat over dingen in het hier en nu, over die leeuw of giraf. Dan moet je weer een half uur stil zitten en komt er opeens een luipaard.”

Humberto:

‘Op welke manier probeer jij het geluk van je kinderen te beïnvloeden?’

Saskia:

‘Ik denk niet dat je dat echt kunt. Je moet het loslaten, ze moeten het zelf doen’

Humberto: “Heb je een luipaard gezien!? Ik ben al een paar keer op safari geweest, maar heb nog nooit een luipaard gezien. Geweldig! We zijn met Kerst met z’n vijven naar Londen gegaan; lekker shoppen en veel slapen. Daar was ik echt aan toe. Het is zó belangrijk dingen met je gezin te blijven doen. Tegenwoordig eet ik ’s avonds voor de uitzending thuis. In het begin deed ik dat niet, maar ik kan het nu beter loslaten en merk dat het de uitzending niet schaadt. Met de redactie heb ik veel contact per mail en telefoon; thuis kan ik me ook prima voorbereiden. En ik heb natuurlijk geluk met Ineke. Zij doet het meeste in huis. Trouwens: ik mag ook niets doen, want ik doe het niet goed. Af en toe kook ik. En ik doe boodschappen.”

Saskia: “Jullie zijn al zo lang getrouwd; heb je nog een tip hoe je dat in stand houdt?”

Humberto: “We wonen samen, we zijn niet getrouwd. Misschien is dat het, haha. Ik denk dat het voor een deel geluk is. Ik ben niet de makkelijkste, ik kan erg egoïstisch zijn. Ik ben echt een man. Niet attent. Ik ontmoette Ineke toen ik net bij *Studio Sport* zat. Dat deed haar niets, want ze keek geen sport. Ze groeide mee met mijn carrière, het ging geleidelijk. Heel anders dus dan bij jou en je ex: die werd er van de ene op de andere dag mee geconfronteerd dat zijn partner een succesvolle BN’er was en kon daar slecht mee omgaan. Wat Ineke erg goed doet, is duidelijk zeggen wat ze wil en wat ze nodig heeft. Een vrouw moet niet vragen: ‘Mag ik wat te drinken?’ Maar: ‘Mag ik koffie?’ Want anders kom ik met een glaasje water aan en denkt ze: zie je, hij snapt mij niet. Ik drink toch geen water? Je schrijft erover in je columns in Linda.: mannen moet meer verplaatsen,

vrouwen beter benoemen. Ik ben geen superman, helemaal niet.”

Saskia: “Misschien heb je een supervrouw.”

Humberto: “Ik heb zeker een supervrouw, dat is iets wat buiten kijf staat.”

Saskia: “Als je dat erkent en inziet... Veel stellen zien elkaars kwaliteiten op een gegeven moment niet meer.”

Humberto: “En dan krijg je misverstanden. Heb jij je superman al gevonden?”

Saskia: “Zullen we het daar maar niet over hebben.”

Opvoeding

Saskia: “Natuurlijk heb ik me grote zorgen gemaakt over wat de impact van mijn scheiding op mijn kinderen zou zijn. Daar zijn zo veel onderzoeken naar gedaan. Als je gaat scheiden, neem je ook een beslissing over hún leven. Toen het zover was, heb ik tegen mezelf gezegd: het maakt me niet uit wat er om mij heen gebeurt, het allerbelangrijkst is dat mijn kinderen op de rit blijven. Daar heb ik me totaal op gefocust. Ze hebben natuurlijk hun dingen gedaan, maar het zijn ook pubers. Als je uit elkaar bent, zeggen mensen bij alles wat niet goed gaat: ‘Dat komt door die scheiding.’ Mathieu heeft een tijdje geblowd. Maar ik kreeg kinderen over de vloer van wie de ouders niet gescheiden waren en die deden dat ook.”

Humberto: “Mijn moeder zei altijd: ‘Ouders hebben veel invloed op kinderen, maar de eigenheid van een kind moet je niet onderschatten.’ Een kind maakt ook keuzes.”

Saskia: “En ze worden ook opgevoed door de groep waarmee ze omgaan, daar heb je als ouders geen grip op. Mijn eigen moeder was altijd overbezorgd, dat kwam omdat

ze zelf heel angstig was opgevoed. Als ik ’s avonds met de fiets moest, werd het licht en alles gecontroleerd. Ik wilde dat niet overdragen. Julia heeft nu vaste verkering, daar ben ik helemaal blij mee. Het voelt fijn dat er nu iemand naast haar fietst als ze om vier uur ’s nachts naar huis komt.”

Humberto: “Op welke manier probeer jij het geluk van je kinderen te beïnvloeden?”

Saskia: “Ik denk niet dat je dat echt kunt. Je kunt van alles meegeven, praten en opvangen als het even niet goed gaat. Maar je kunt je kinderen echt niet gelukkig maken met spullen of een studietoelating. Je moet het loslaten, ze moeten het zelf doen. Toen Mathieu zo veel blowde, begon ik met: het mag niet, het is slecht. Gaf ik straf, ging-ie nog mee blowen. Ik ben er veel over gaan lezen. Als ik er meer over wist dan hij, kon ik in elk geval de discussie met hem aan. Hij beweerde dat het gezond was en goed voor zijn hoofdpijn. Maar ondertussen ging zijn school eraan. Op een gegeven moment kwam hij er zelf achter dat het beter was om te stoppen. Julia heeft een verkeerd vriendje gehad, dat kreeg ik niet uit. Tot ik hem een sleutel gaf en hij continu bij ons thuis zat. Ze was hem snel zat.”

Humberto: “Tegen Isa van zestien heb ik gezegd: ‘Het gaat er binnenkort van komen. Eén ding wil ik je meegeven: als je denkt dat het niet fijn is, is het niet fijn. Alle jongens van jouw leeftijd zijn prutters. Ze kunnen helemaal niets, ook al zeggen ze van wel. Dus jij moet weten wat jij leuk vindt en jij bepaalt.’ Dat ga ik ook tegen mijn zoon zeggen: ‘Jij luistert naar het meisje, want je bent een prutser. Ik zeg het uit ervaring: ik was ook een prutser. Tegenwoordig krijg je de helft alleen niet mee, want alles gaat via social media. Wie weet wat ze op bed allemaal sms’en.”

Saskia: “Die van mij haalden de simkaart eruit als ik de telefoon wilde afpakken. Gingen ze op een oud toestel gewoon verder. Je kunt het niet tegenhouden. Julia wil nu een wereldreis gaan maken.”

Humberto: “Jouw zoon is al het huis uit en nu gaat zij ook! Mij houdt dat lege nest bezig, hoor. Ik heb al tegen ze gezegd: ‘Wat mij betreft wonen jullie thuis tot je dertigste.’”

Saskia: “Ook dat is een proces. Ik merkte dat bij Mathieu. Op een gegeven moment is

Humberto:
'De midlifecrisis
is nog niet
langsgekomen.
Al dacht ik
laatst wel: ik wil
een motor'

Saskia:
'Je bent toch
niet aan het
kitesurfen,
hoop ik?'

dat twee meter, die vrienden ook. Het hele huis zit vol. Dan komt het moment dat je denkt: ga lekker ergens anders wonen. Ik hou erg van structuur en kinderen geven dat, maar ik moet een nieuwe vorm vinden. Ook omdat ik geen vaste baan heb."

Humberto: "Je zult meer tijd en ruimte hebben om te schrijven."

Saskia: "Ja, heerlijk. En ik wil graag naar Amerika voor een cursus scenarioschrijven. Dat kan dan. Ik was 25 toen ik mijn eerste kind kreeg; ik heb vriendinnen die nog met baby's zitten. Dat lijkt me moeilijker."

De levensfase

Saskia: "Als ik terugkijk op mezelf sinds onze eerste ontmoeting zes jaar geleden, heb ik het idee dat alles een plaats heeft gekregen. Ik ben veel gelukkiger dan toen. In rustiger vaarwater gekomen. Toen was ik nog zó bezig met die boeken, het omgaan met die bekendheid en mijn scheiding. Ik ben verhuisd naar Amsterdam en echt vrij-

gezel geweest. Dat was leuk, maar na anderhalf jaar had ik dat wel gezien. Ik heb nog geen zin in het seniorenleven, maar heb een goede middenweg gevonden. Ik hoop dat ik zo door kan werken. Ik voel me sterk, weet wat ik wil. Ik ben blij dat mijn kinderen goed op de rit staan, dat ze vrolijk zijn, leuke vrienden hebben, dat de studies goed gaan. Wat wil je nog meer?"

Humberto: "Ik had zes jaar geleden niet kunnen bedenken dat ik nu een succesvolle talkshow zou hebben, dat was geen ambitie. Ik deed toen ook al leuk werk; *RTL Boulevard*, *Eredivisie Live*. Ik ontwikkel me nog steeds. Qua werk word ik elke dag geprikkeld. En ik word nu zó opgeslurpt door *RTL Late Night*, dat de midlifecrisis ook nog niet is langsgekomen. Al dacht ik laatst wel: ik wil een motor."

Saskia: "Je bent toch niet aan het kitesurfen, hoop ik?"

Humberto: "Nee, nee. Ik had vroeger een motor, die heb ik verkocht toen de oudste

werd geboren. Die mis ik soms. Ik zat wel te denken aan *Insanity*, dat extreme trainingsprogramma voor je lichaam. Daar kreeg ik laatst een dvd van cadeau."

Saskia: "O jee, dat kan echt niet!" ■

Begin maart, een paar dagen na dit gesprek won Humberto Tan het TV-beeld voor beste presentator. Hij versloeg daarmee ondermeer Linda de Mol en Matthijs van Nieuwkerk.

Humberto Tan

Geboren: 26 oktober 1965 in Paramaribo.

Beroep: presentator *RTL Late Night*, schrijver en kledingontwerper.

Burgerlijke staat: woont samen met Ineke.

Kinderen: Isa (16), Julia (13) en Benjamin (6).